

Nr 94

Av herr **Mattsson** och herr **Andersson, Torsten**, om viss ändring av bestämmelserna angående radiolicens.

I Kungl. Maj:ts kungörelse av den 23 maj 1958 (SFS 1958: 231) angående rätt att inneha radiomottagningsapparat stadgas i 2 § att tillstånd erfordras för varje radiomottagningsapparat men att tillstånd berättigar till innehav av mer än en apparat i följande fall:

1. Innehavare av tillstånd äger att på detsamma i bostad, som disponeras av honom, innehava mer än en radiomottagningsapparat, avsedd att brukas av honom själv, hans familj eller övriga till hans hushåll hörande medlemmar. Såsom hushållsmedlem skall därvid räknas jämväl inneboende, som helt är i hushållets kost.

2. Försäljare av radiomottagningsapparater äger att på ett för varje försäljnings- eller demonstrationslokal gällande tillstånd innehava mer än en för försäljnings- eller demonstrationsändamål avsedd apparat.

3. Tillstånd, som utfärdats för sjukhus, vårdanstalt, ålderdomshem eller därmed jämförlig inrättning, skall anses omfatta samtliga radiomottagningsapparater inom de lokaler, vilka äro avsedda för personer, som vårdas å inrättningen.

4. Tillstånd, som utfärdats för hotell, pensionat eller liknande företag, skall anses omfatta samtliga radiomottagningsapparater inom de av företagets lokaler, som äro avsedda för tillfälliga gäster.

5. Tillstånd, som utfärdats för läroanstalt, skall anses innefatta samtliga inom anstalten befintliga, för undervisningen avsedda radiomottagningsapparater.

Som framgår av ovanstående är industrier och liknande företag inte undantagna från bestämmelsen att tillstånd erfordras för varje radiomottagningsapparat. Detta bör också ses i förhållande till vad som stadgas i 13 § i ovan nämnda kungörelse. Där heter det nämligen: "Vad i denna kungörelse stadgas rörande mottagningsapparat skall jämväl gälla till sådan apparat ansluten återgivningsanordning."

Den praktiska innebörden av denna bestämmelse är att om en företagare önskar bereda sina anställda musikunderhållning genom att sända radio-program via en central radioanläggning, så måste radiolicens erläggas för varje ansluten högtalare förutom för själva radiomottagningsapparaten.

Här anser vi för vår del att en ändring av bestämmelserna är påkallad. Som det nu är har de dryga licensavgifterna i vissa fall medfört att företag plomberat eller borttagit sina radiomottagare, och i andra fall har man sökt

begränsa antalet högtalare, vilket medfört att musikåtergivningen blivit tämligen onjutbar. Särskilt för de mindre företagen har licensavgifterna i många fall blivit betungande.

Före den 1 oktober 1943 erfordrades radiolicens endast för varje fullständig radiomottagningsapparat. För till denna separat ansluten återgivningsanordning krävdes icke någon licens. Denna bestämmelse ändrades därför att man t. ex. inom ett stort hyreshus kunde installera centralradioanläggning med anslutna högtalare placerade i skilda lägenheter. Då den nuvarande bestämmelsen emellertid — med tidigare angivna undantag — kräver licens för *varje* till högtalare ansluten ljudåtergivningsanläggning, har även industrier och liknande företag kommit att drabbas av denna bestämmelse.

Som vi tidigare framhållit anser vi att de nuvarande bestämmelserna bör ändras. Då det emellertid med fog skulle kunna anses oriktigt att för större industrier helt återgå till de bestämmelser som gällde före den 1 oktober 1943, vill vi för vår del föreslå, att en radiolicens skall gälla för varje grupp av 10 högtalare (mottagningsapparaten inräknad) som utnyttjas inom sådana lokaler, som ej är avsedda för bostadsändamål. Denna bestämmelse bör enligt vår uppfattning vara generellt verkande och gälla inom alla företag, som tidigare inte erhållit undantag genom bestämmelserna i 3 § i Kungl. Maj:ts kungörelse av den 23 maj 1958.

Med stöd av det anförda hemställes,

att riksdagen måtte besluta sådan ändring av bestämmelserna om skyldighet att erlagga licensavgift för radiomottagningsapparat, att en radiolicens skall gälla för varje grupp av 10 återgivningsanordningar (mottagningsapparaten inräknad), som utnyttjas inom av tillståndshavaren disponerade lokaler, vilka ej är avsedda för bostadsändamål, samt

att vederbörande utskott måtte utarbeta förslag till erforderlig författningsändring.

Stockholm den 25 januari 1960

T. V. Mattsson

Torsten Andersson